

költészet (közéleti költőszerpen szintén a Baka által kialakított maszköltést értem) művelése mellett talán éppen ezeknek az életmű korábbi szakaszaiban az intertextualitás, szerepjátás, metaforikus versbeszéd által érvényesített/érvényesülő, szerzett és (az írás által) teremtett nyelvi-kulturális tapasztalatoknak a szintézise, újraértékelése jelenthette volna a Baka-költészet egy új csapását. Ez a feltételezés is azonban feltételezés marad, és maradt egy, a *Márciushoz*, a *Sellő-sonetthez* vagy a *Tavaszevéghöz* fogható tájvers, amely metafizikai vádbeszéddé alakul soha meg nem született további versek ígérétevel: „Oly messzi-messzi minden és örökre / Ahogy kéklő hegyek felé az út / Mind magasabb és egyre keskenyebb lesz / Úgy távolodsz és fogysz el életem / Hiába hágtál egyre magasabbra” (1. szakasz); „Miért is kellett elkárhoznom élve / Rosszabb se jobb voltam én igaz / Akárki másnál vádolnám az istent / De hát hiába kérdeztem ki az / Mint ahogy ő se tudja ki vagyok”.

PROFÁN MADONNA V. 2017